

Sondagsblad.

Redigeret og udgivet af A. P. Liunge.

Første Aargang.

Nr. 15.

Den 12 April

1835.

Pedellens Datter,

Novelle

af

Johannes Harring.

(Sluttet.)

„Og hvem af Eder var den udfordrende Part,
Du eller Knudt?“ spurgte Præses.

„Det var jeg!“ svarte Benedict.

„Og hvorledes opstod Striden, hvad var Grunden til Eders Had?“ vedblev Inquisitor.

„En Lovinde,“ lod Svaret.

„Hvem var det?“

„Det er en Hemmelighed,“ gjenmølede Norsmanden.

„Som nok skal komme før Dagen,“ afbrød Præses; „men var der Ingen tilstede, da Jø føgte?“

Benedict saug, han vilde ikke trække sin Broder med ind i Sagen. Efter et kort Ophold svarede han dog: „nei, der var Ingen.“

Da traadte Nicolai frem og afbrød sin Broder med de Ord: „hvorför lyver Du, Benedict? jeg stod jo i Skoven og saae derpaa, da Knudt faldt om mellem Lovene og jeg var jo med at hylle Liget ind i den gule Bladbedækning og jeg fulgte jo med ud og fastede Liget i Vandet og jeg var jo, ligesavelsom Du, underlig tilmøde, da jeg rørte ved det usikolle Legeme og jeg talede jo med Dig paa Veien hjem om at det var en halslos Gjerning vi havde begaet og jeg græd jo ved at tænke

paa hvorledes det vilde volde Fader og Moder stor Sorg, naar det rygtedes i Norge, at Benedict Andersen havde myrdet en Mand i Danmark.“

„Saa har Jø vel været Dio om ham,“ udbrod Præses barsk og vredt, „naar vi skulle see nærmere til, saa er vel den arme Knudt bleven jammersligen snigmyrdet i Skoven og det af to — Normænd.“

Nicolai beed sig i Læben, saa at Blodet trælede ned ad Hagen, men Benedict foer op og raabte: „Falk Gjøe, tag Dig iagt for hvad Du siger! husk paa, at jeg er Adelsmand saavelsom Du, husk paa, at Du ikke har noget fremfor mig, undtagen det, at Du, som Vædre, har gaaet en længere Godtour end jeg og er kommen fire Skridt nærmere Graven end jeg. Det academiske Senat kan kun domme os for de ringere Forseelser, men naar vi beskyldes for Mord, da vil jeg forhøres og dommes af mine Ligemænd, af Adelsmænd og ovenikjøbet af n or se Adelsmænd. Send derfor Bud til Kjøbenhavn og forhor hos Norges Konge, hvorledes der skal forholdes med hans norske Undersaat.“ Her slog Benedict med sin knytte Haand i Skranken og Præses ringede med en lille Klokk: da traadte Pedel Heinsvig ind.

„For bisse to Herrer ned i Carceret og der skal sendes et Tilbud til Hovedstaden,“ befalede Præses, og nu vandrede begge Brødrene ned i Fængselet.

„Hvorledes har Jøda det?“ spurgte Benedict Pedellen.

„Hun binder Krandsæ,“ lod Svaret, „plyndrer sine gode Urtepottet, som hun skulde have For-

ling: "Barulven" indeholder megen phycologisk Sandhed, men den anden: "den levende Ønde" er fuld af Lune og har en særdeles overraskende Slutning. I begge gjenfindes de underlige Drømmedoner, som for-dum hørtes i "de Underjordiske" og i "de sorte Nid-dere." Den tredie: "Gorscaneren" derimod indeholder egentlig kun hele den almindelige Verdens dagligdags Dom om Bonaparte, ham "hvorf hver Somme er en Gud." — Neden imidlertid at ville landsforvisse den edde Digt fra Fødelandet, mener Ann dog, at der ligger megen Sandhed i hvad der engang stod i litteraturtiden angaaende Digteren Ingemann, at han upaavviseligt vilde have gjort langt større Lykke, hvis han var blevet født i det religiøse Syden, hos de sværmeriske Spaniere. — Nu har ovennævntet "Overdagshistoriens" Forfatter aldeles forvent os ved sin Griben ud af Virkeligheden, ved sine berlige sanddrue Charakterer tage fra det Liv, hvori vi Alle leve og reves, og ved denne sjonne Carnation, der funker paa de fremstillede Personers Hoved og Bryst og som aldrig ligner det hvide Spøgelseagtige. —

— Af et nylig indløbet Privatbrev fra en af vore i Grækenland verende Landsmænd erfares blandt Ander, at Architekten Hr. Chr. Hansen for Tiden er sysselsat i Athen med Indretningen af et Par Kirker til offentlige Bibliotheker og Retssale; ligesom han også, i Forening med Dr. Ross, paa Akropolis er bestyrtet med Portryddelsen af moderne Ruiner og med Restorationen af Theseus-Templet, der er bestemt til et Museum for antikke Marmor-Sculpturer og Inscriptioner. Der beklages meget, at de for Tiden bestaaende Love med Hensyn til Grækenlands Oldsager foranledige, at det Mindste deraf kommer til Statens Rygte. Hvad der findes, bliver enten strax skjult igjen, for at sælges underhaanden eller det bliver mutileret og mafsee endogsa brændt til Kalk! — En fra Regeringens Side paatænkt Forholdsregel, hvorefter Architekterne skalde staae under et Stags Døl syn af Ingeniererne, strænede lykkeliggis paa vor Landsmands (Hansens) bestemte og kraftige Modstand. — "Det er endnu," bemærker Brevstriben, "som tidligt at komme til Grækenland, endog for Kunstnere: om et Aar først torde det vis sig, hvorledes det nye Grækenland egentlig som Stat vil forme sig: enten saaledes at dets Fremskridt bliver som Egyptens og Barbaryets i de 3 sidste Decennier, eller om det vil blive til Noget, der ihenseende til Kultur og Land kan sættes i Uighed med et europæisk Statslegeme."

— Kunstakademiets Udstilling paa Charlottenborg er blevet forsøgt med flere, tildeles særdeles interessante Arbeider, som ikke findes anførte i den trykte Catalog. Blandt disse bemærke vi: Bessels Medaille, af Medallieur Krohn; Tvende Buste i Marmor, af Prof. Freunds et Blomster- og tvende Frugtstykke, af Blomstermaler Jensen; Villa d'Este, af Landskabsmaler Petersholdt i Rom; "En Skolemester foreleser et Par gamle Folk" et Brev fra de-

Dette Blad udgaer hver Søndag og tilbringes Abonnenterne for 72 f. Kvartalet. Abonnementsprisen for dem, der tillige holde „Københavnsposten," er derimod 48 f. Man tegner sig heri Staden paa Hjørnet af Adel og Gothersgaden, Nr. 8, i Stuen, og i Provinserne paa alle Kongelige Postkontoirer.

Trykt i det Poppiske Officin, ved J. G. Salomon.

res Son i Umlandet," Genrestykke af M. Unna; Et norsk Landskab, af Gurlitt; flere Stykker af udenlandstte Kunstmænd (blandt hvilke et Dameportræt af Md. Le Brun i Paris) og endel Portraiter, af danske Kunstmænd. — For dem, der besøge dette Vars Udstilling, vil det uidentvist være glædeligt at erfare, at Afgangsen til at se de Arbeider af Thorvaldsen, som iflor varer udstilledes, ogsaa iaa staer aaben; ligesom ogsaa i samme Lokale findes opstillet det Thorvaldsen tilhørende, bekjendte Genrestykke af afbilde Bendz: "Et Kassehus i München."

— De i f. No. af d. Bl. ommeldte Evaldske Breve ere fundne hos Guldsmedmester Schou (en Sonnesen af Evalds værtinde) paa Fiskerleiet Halebæk i Marheden af Helsingør. Hr. Overlærer Olsen har været saa heldig, lidigere hos en Borger heri Staden at erholde endnu tvende andre, ikke mindre interessante, egenhændige Breve fra Evald. — Som man erfarer ville disse interessante Bidrag til Evalds Charakteristik, med en oplysende Indledning af Overlærer Olsen, blive trykte i en samtidigen udkommende Nummeretke af den flyvende Post, efterat den deri begyndte Novelle: "Johan Gordon" er sluttet.

— Et Antal af den Kongl. Theateretats Medlemmer agter, med Kongl. Tilladelser, ved Theatersaisonens Øphør, at give nogle Sommerforestillinger paa det Kongl. Theater.

— Literary Gazette, Januar 1835, bemærker (ved at male) at Thorvaldsens Statue af Byron er ankommen til London, at Marmorbilledets Opstilling i Westminster-Abbediet er blevet nægget paa Grund af, at Byrons Skrifter varer umoralske. Lidigere bemærker Redactionen af ovennævnte Magazin, at den har modtaget et anonymt Brev angaaende denne Gjenstand, hvori paastaaes, at Forhindringen af Statuens Opstilling begrundedes i Mangl paa Plads i "Poets Corner," men Redactionen tilsvier, at den troer at være velunderrettet om hele Sagen, og at den ikke kan optage nogen anonym Meddelelse i den Anledning. — Forholder det sig saaledes: vil England ikke sætte Byron mellem sine udodelige Mænd, saa kan hans Land troste sig ved, at han evindeligt lever saavidt Culturen rækker og saalangt paa Europas Landkort, som den menneskelige Sjæl er i stand til at fatte Digtekunstens Gaver, ingenlunde fængslet til et lille Stykke Marmor.

— "Min Moders Grav," original Novelle af Grantz B., vil begynde dette Blads neste Nummer; Digtet: "Primula veris" vil med det første blive optaget.